

Indholdsfortegnelse

1.	Detentionen	2
2.	Rapportgennemgang.....	4
2.1.	Bestemmelser om detentionsanbringelse	6
2.1.1.	Politi loven	6
2.1.2.	Detentionsbekendtgørelsen	7
2.2.	Alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.....	7
2.3.	Grundlaget for detentionsanbringelsen	8
2.4.	Lægeundersøgelse	10
2.4.1.	Tidspunktet for tilkald af læge	11
2.4.2.	Tidspunktet for lægetilsyn.....	13
2.5.	Oplysninger fra Kriminalregisteret	14
2.6.	Fremstilling og visitation mv.	15
2.6.1.	Fremstilling	15
2.6.2.	Visitation mv.	16
2.7.	Tilsyn.....	19
2.7.1.	Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)	22
2.7.2.	Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen	23
2.7.2.1.	Tidspunktet for det første tilsyn.....	23
2.7.2.2.	Tidspunktet for det sidste tilsyn.....	23
2.7.2.3.	Intervallet mellem tilsyn	25
2.7.2.4.	Noteringen af hvem der har forestået tilsyn.....	25
2.7.2.5.	Karakteren af de udførte tilsyn	25
2.8.	Løsladelsestidspunktet	26
2.9.	Vejledning om klageadgang mv.....	27
3.	Opfølgning	28
4.	Underretning.....	28

Den 29. september 2005 foretog jeg og to af embedets øvrige medarbejdere en inspektion af detentionen på politistationen i Skanderborg. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 2.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Politimesteren i Skanderborg og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at komme med eventuelle yderligere bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Jeg har ikke modtaget sådanne bemærkninger.

1. Detentionen

Skanderborg Politi har to detentionslokaler der ligger i høj stueplan på politistationen i Skanderborg som siden 2004 har fungeret som hovedpolitistation for Odder politikreds. Detentionslokalerne er indrettet/renoveret i 1996.

Indgang til detentionen sker via en bagindgang i en gård hvortil der er direkte adgang for politiets patruljevogne. Det er ikke umiddelbart muligt for uvedkommende at overvære indbringelse af anholdte ved denne indgang.

På væggen på detentionsgangen ud for de to detentionslokaler er placeret en klap som fungerer som visitationsskranke. Der var ikke ved detentionslokalerne oplag af Rigspolicefens vejledning om alkoholafvænnings- og -behandling, "Hvor går du hen, når du går ud?". Det blev oplyst at denne pjece ligger hos vagthavende og tilbydes de tilbageholdte ved løsladelsen som eventuelt foregår via fordøren. Ved siden af klappen findes skabe til opbevaring af de tilbageholdtes effekter.

De to detentionslokaler er ca. 7-8 m². Detentionslokalerne ligger ved siden af hinanden på gangen, dog adskilt af et toilet.

I lokalernes endevæg er et højt placeret vindue. Yderst er der rigtige glasruder, men indvendigt og med et mellemrum til glasruderne er opsat plexiglas. Imellem ruderne og plexiglasset er der i det ene lokale tremmer hvilket der også tidligere har været i det andet lokale. Ruderne er ikke matterede. Det blev oplyst at bygningen overfor er politiets, og at det på grund af beliggenheden i høj stueplan ikke er muligt for forbipasserende at kigge ind i detentionen.

Væggene i detentionslokalerne er lysegrå. Der var ingen fremspring eller løse skruer.

På karmen til den ene dør og på dørspionen i denne dør var der brandmærker. Det blev oplyst at der altid sker visitation forud for indsættelse i detentionen.

Jeg går ud fra at mærkerne stammer fra en anbringelse hvor der som et enkeltstående tilfælde ikke er sket (en så grundig) visitation som vanligt.

I hvert lokale er et gulvafløb med rist. I loftet er indbygget lamper, udluftningsriste, tv-overvågning og højttaler således at den vagthavende kan kommunikere med den detentionsanbragte. På væggen ved siden af døren er en kaldeknop med forbindelse til den vagthavende. De tekniske installationer blev afprøvet og virkede. Af en kredsmeddelelse af 2. januar 2003 som jeg har modtaget forud for inspektionen, fremgår det at overvågningsudstyret er godkendt af Rigspolicehøveden i 2002.

Der er indbygget røgmelder i udsugningsapparatet.

I dørene er der indkigshuller uden nævneværdige ridser, men i det ene var der som nævnt et brandmærke.

Jeg går ud fra at dette glas vil blive udskiftet.

Lokalerne opvarmes ved gulvvarme (som er etableret i 1996).

Lokalerne fremstod begge i god stand.

Imellem de to detentionslokaler er der som nævnt et toilet til brug for de tilbageholdte. På den gang der støder op til detentionsgangen og lige over for indgangen hertil er et lægelokale som anvendes ved lægetilsyn med de tilbageholdte forud for (endelig) indsættelse i detentionen.

Lokalerne var begge i en god vedligeholdelsesmæssig stand, og de var rene. Lokalerne giver mig således ikke anledning til bemærkninger.

Det blev oplyst at politiet i Skanderborg har en aftale med praktiserende læger og sygehuslæger i området om lægetilsyn med de detentionsanbragte. Tilkald sker efter en liste, og ordningen fungerer fint.

Det blev endvidere oplyst (og er også oplyst i et brev af 26. september 2005 som jeg har modtaget fra politimesteren forud for inspektionen) at politistationen i Skanderborg siden den 7. juni 2005 har været lukket om natten efter søndag, mandag, tirsdag og onsdag hvor vagthavendefunktionen varetages af politiet i Århus. Der sker således ikke længere detentionsanbringelse på Skanderborg politistation på disse tidspunkter, men berusere køres i stedet til Århus.

Det blev desuden oplyst at der ikke er forsorgshjem i politikredsen, men at det er muligt at benytte et forsorgshjem syd for Århus. Kvinder kan desuden køres til et krisecenter. Det blev endelig oplyst at der er mange gengangere blandt de detentionsanbragte.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de sidste 10 detentionsanbringelser forud for varslingen af inspektionen den 26. august 2005. Jeg modtog herefter kopi af rapporter med tilhørende lægeerklæringer og effektlistes i nogle tilfælde vedrørende 10 anbringelserne der fandt sted i perioden fra den 9. juli 2005 til og med den 14. august 2005. To dage (den 16. juli og

14. august 2005) var der tale om flere end en anbringelse i detentionen (henholdsvis to og tre anbringelser).

De tre anbringelser den 14. august 2005 skete henholdsvis kl. 00.45, 00.55 og 2.55. Løsladelsestidspunktet fremgår ikke i nogen af sagerne, men sidst noterede tilsyn i detentionen er henholdsvis kl. 4.57, 8.36 og 5.00, og i førstnævnte og sidstnævnte tilfælde er det angivet at de pågældende fik udleveret effekter henholdsvis kl. 6.20 og 5.30. De tre personer var således alle anbragt samtidig i detentionen fra kl. 2.55 og indtil (i hvert fald) kl. 4.57. Det er afkrydset at alle tre blev indsat i detentionen, og på rapporterne er påført henholdsvis "D1", "II" og "D3".

Der er som nævnt under pkt. 1 to detentionslokaler på politistationen i Skanderborg.

Jeg går ud fra at de to personer der blev anbragt henholdsvis kl. 00.45 og 00.55 – som påført rapporten – blev anbragt i hver sit detentionslokale. Jeg anmoder om oplysning om hvor den sidste person som blev anbragt i "D3", blev anbragt.

Alle rapporterne er udfærdiget på Rigspolicefens blanket P152 som er bilag 1 til detentionskundgørelsen. I et tilfælde har jeg dog alene modtaget s. 2 af rapporten, men flere af de oplysninger som skal anføres på s. 1 i detentionsrapporten, fremgår af den vedlagte effektliste.

Der er i alle tilfælde tale om indsættelse i detention i henhold til lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed, nærmere bestemt lovens § 11, stk. 4, om frihedsberøvelse med henblik på indsættelse i detention (jf. også Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 988 af 6. oktober 2004 om detentionsanbringelse og Rigspolicefens kundgørelse II, nr. 55, af 27. juni 2001 om detentionsanbringelse af berusede personer).

Med vedtagelsen af den ovennævnte lov – politiloven – som trådte i kraft den 1. august 2004, og med udstedelsen af den nævnte bekendtgørelse er der gennemført nye regler om anbringelse i detention. Bekendtgørelsen trådte i kraft den 16. oktober 2004 og har således betydning for min gennemgang nedenfor af alle 10 tilfælde af anbringelse i detentionen.

Yderligere regler om detentionsanbringelse er fastsat i den kundgørelse fra Rigspolitechefen som ligeledes er nævnt ovenfor. Detentionskundgørelsen der trådte i kraft den 1. august 2001 forud for bekendtgørelsen om samme emne – og som indeholder de mest detaljerede regler om detentionsanbringelse – er stadig gældende.

2.1. Bestemmelser om detentionsanbringelse

2.1.1. Politiloven

Efter politilovens § 11, stk. 1, skal politiet tage sig af en person ”der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende eller bedøvende midler, og som træffes under forhold, der indebærer fare for den pågældende selv eller andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed.”

Er der mistanke om at personen er syg eller har pådraget sig skader af ikke ringe omfang, skal den pågældende straks undersøges af en læge.

Hvis mindre indgribende midler ikke er tilstrækkelige for at afværge faren for den pågældende eller andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed, kan politiet efter lovens § 11, stk. 4, frihedsberøve den berusede med henblik på

- at bringe den berusede hjem
- overgive den berusede til andre der på forsvarlig måde kan tage sig af vedkommende
- indbringe den berusede til hospital, forsorgshjem eller lignende eller
- indsætte vedkommende i detention.

Frihedsberøvelsen skal efter § 11, stk. 4, være så kortvarig og skånsom som mulig.

Politiloven indeholder i § 12 særlige regler om detentionsanbringelse af børn. Efter § 12, stk. 1, gælder der et ubetinget forbud mod at anbringe berusede børn under 12 år i detention. Er barnet under 15 år, må det kun anbringes i detentionen hvis anden anbringelse er sikkerhedsmæssigt uforsvarlig som følge af barnets adfærd (§ 12, stk. 2). En eventuel detentionsanbringelse må

endvidere som altovervejende hovedregel ikke vare mere end 4 timer. Der er endvidere i § 12 særlige regler om lægetilsyn og om underretning af forældrene eller de sociale myndigheder.

2.1.2. Detentionsbekendtgørelsen

Justitsministeriets bekendtgørelse om detentionsanbringelse (988/2004) indeholder dels regler svarende til politilovens regler, jf. gennemgangen heraf ovenfor, dels regler som på tidspunktet for bekendtgørelsens udstedelse, (også) var indeholdt i Rigspolitechefens kundgørelse om detentionsanbringelse af berusede personer.

Detentionsbekendtgørelsen indeholder regler om bekendtgørelsens anvendelsesområde (fortrinsvis i form af henvisning til politilovens regler), om frihedsberøvelse, transport og indbringelse til politistationerne af berusede personer, om fremgangsmåden ved detentionsanbringelse (herunder lægeundersøgelse af og tilsyn med detentionsanbragte), og om løsladelse efter detentionsanbringelse, klagevejledning mv. Bekendtgørelsens regler er relativt detaljerede og er som allerede nævnt i vidt omfang sammenfaldende med reglerne i Rigspolitechefens detentionskundgørelse. De nærmere regler i bekendtgørelsen (og kundgørelsen) er gennemgået nedenfor i forbindelse med fremlæggelsen af resultatet af min undersøgelse af de 10 sager om detentionsanbringelse.

2.2. Alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.

Af Politiets Statistik for 2004 (www.politi.dk/statistik/årstabel) fremgår at der i 2004 var 46 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Odder politikreds. Det fremgår endvidere at ingen personer blev bragt til sygehus, forsorgshjem eller lignende, og at en person blev bragt til hjemmet. Hvordan tallene forholder sig i forhold til tallene for året før, fremgår – i modsætning til tidligere – ikke af politiets hjemmeside, men jeg er bekendt med at der ifølge statistikken for 2003 var i alt 44 detentionsanbringelser i Odder politikreds i 2003 (og at ingen blev bragt til forsorgshjem eller lignende, to blev indbragt til sygehus og to blev bragt til hjemmet).

I Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen er det anført at politiet i stigende omfang skal bringe den berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er

tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af den pågældende, og hvis politiet ud fra et resourcesynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. Det er endvidere bl.a. anført at politikredsene mere generelt bør undersøge om der i den enkelte kreds findes forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer.

Det blev som nævnt under pkt. 1 under inspektionen oplyst at der ikke er forsorgshjem i politikredsen.

Jeg går på denne baggrund ud fra at der har været foretaget en undersøgelse af om der i politikredsen var forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kunne tage sig af berusede personer.

Jeg går i øvrigt ud fra at Odder Politi er opmærksom på det der er angivet i Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 om at politiet under de angivne forudsætninger i stigende omfang skal bringe berusede hjem. Med hensyn til registrering i sådanne tilfælde henviser jeg til det nedenfor under pkt. 2.3. anførte.

2.3. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter politilovens § 11, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter lovens § 11, stk. 4, tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, fx med henblik på indsættelse i detentionen. Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis overgivelse til andre, fx hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorgshjem eller lignende ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren (bekendtgørelsens § 2, stk. 1 og 2). Reglerne om detentionsanbringelse findes i politiloven – under kapitlet ”Svage og udsatte persongrupper”; mere specifikt i lovens § 11 (og § 12 der indeholder regler om politiets håndtering af berusede børn).

Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde end beruselse, må som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2. Hvis detentionen undtagelsesvis

anvendes til anbringelse af ikke-berusede personer, finder bekendtgørelsen (og kundgørelsen) ikke anvendelse.

I 2 ud af de 10 tilfælde fremgår det af anholdelsesårsagen at den tilbageholdte var beruset. I alle 10 tilfælde fremgår det af detentionsrapporten som helhed at den tilbageholdte var beruset/påvirket.

Det fremgår af detentionsrapporterne at der i alle tilfælde har været tale om påvirkethed af alkohol. I 1 tilfælde er der dog i lægeerklæringen sat spørgsmålstegn herved, og det er anført at der muligvis (tillige) var tale om indtagelse af (andre berusende eller bedøvende) medikamenter. I detentionsrapporten er der sat et spørgsmålstegn ud for rubrikken om indtagelse af andre berusende eller bedøvende midler. Graden af påvirkethed er anført i alle tilfælde, og det fremgår heraf at 4 efter politiets vurdering var påvirket i middel grad og de øvrige i svær grad.

Jeg har ikke grundlag for en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i bekendtgørelsens § 2, stk. 2, hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige, har været opfyldt i de enkelte tilfælde. Også på baggrund af det oplyste om graden af påvirkethed i de 10 tilfælde går jeg ud fra at betingelserne har været opfyldt i alle disse tilfælde.

Jeg lægger herefter til grund at alle 10 anbringelser har været i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 2, stk. 2.

Det fremgår af kundgørelsens § 1, stk. 4, at tilbageholdelse efter stk. 2, nr. 1-4, skal fremgå af detentionsrapporten, jf. kundgørelsens bilag 1.

I sagen om inspektion af detentionen i Fredericia har Justitsministeriet i en udtalelse af 12. november 2003 anført følgende vedrørende spørgsmålet om anvendelse af detentionsrapporter når der ikke er tale om detentionsanbringelser:

”...

Efter ministeriets opfattelse skal der anvendes detentionsblanket ved alle tilbageholdelser omfattet af § 1, stk. 2, i detentionskundgørelsen, jf. § 1, stk. 4.

Formuleringen 'egentlige detentionsanbringelser' skal således forstås som alle tilbageholdelser efter detentionskundgørelsens § 1, stk. 2, i modsætning til f.eks. anbringelser i venterum.
..."

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse hvorvidt detentionsrapporten også anvendes og udfyldes for personer der ikke indsættes i detentionen, men

- *transporteres til hjemmet (bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 1)*
- *overgives til andre (bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 2)*
- *indbringes til hospital (bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 3) eller*
- *indbringes til forsorgshjem eller lignende (bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 4). Jeg er som det fremgår ovenfor, opmærksom på at der ikke er forsorgshjem i Odder politikreds, men at der kan benyttes et forsorgshjem syd for Århus.*

2.4. Lægeundersøgelse

Efter bekendtgørelsens § 9 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. For så vidt angår detentionsanbringelse af børn under 15 år, fremgår dette direkte af politiloven (lovens § 12, stk. 2, hvorefter barnet "hurtigst muligt [skal] undersøges af en læge").

Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9 ske inden "endelig" anbringelse i detentionen. Indtil den frihedsberøvede er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4. Lægetilsyn skal efter § 11, stk. 1, foretages enten ved tilkald af læge, ved undersøgelse på skadestue eller ved tilkald af vagtlæge, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt.

Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 14, stk. 3. Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) som er udarbejdet af Den

Almindelige Danske Lægeforening og Rigspolitichefen, jf. samme bestemmelses 2. pkt. og Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit).

I 1 tilfælde skete der indbringelse til sygehuset inden indbringelsen til politistationen. I alle de øvrige tilfælde var der lægetilsyn efter indbringelsen til politistationen, og det er ved angivelse af klokkeslæt i alle og tillige ved dato i de fleste tilfælde angivet hvornår det fandt sted. I det tilfælde hvor jeg ikke har modtaget s. 1 af detentionsrapporten, fremgår tidspunktet for lægetilsynet dog alene af lægeerklæringen i sagen. I alle tilfælde på nær det tilfælde hvor der skete indbringelse til sygehuset inden indbringelsen til politistationen, er der vedlagt en lægeerklæring.

I alle rapporterne på nær det tilfælde hvor der skete indbringelse til sygehuset inden indbringelsen til politistationen, er lægens navn angivet. I det tilfælde hvor forsiden af rapporten mangler, fremgår lægens navn alene af den vedlagte lægeerklæring. Lægetilsynet er i de 9 sager hvor lægens navn fremgår, sket ved fem forskellige læger.

Som det fremgår af detentionskundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., og Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit), er der pligt til at anvende blanket P153 såfremt lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger. Der er imidlertid intet til hinder for at lægen også afgiver (skriftlige) bemærkninger i detentionsrapporten.

Alle foreliggende lægeerklæringer er afgivet på blanket P153.

I det tilfælde hvor der ikke foreligger en lægeerklæring, er lægens konklusion fra undersøgelsen på sygehuset gengivet i rapporten. I 1 af de øvrige tilfælde er lægens bemærkninger (konklusion) om den anholdte gengivet i detentionsrapporten ved et "OK".

2.4.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 6, 2. pkt.

Der er ikke i bekendtgørelsen (eller kundgørelsen) fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Derimod er det i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den

vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den tilbageholdte. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre. Det fremgår dog af bekendtgørelsen at ovennævnte regel ikke gælder hvis transporttiden er af ”kortere varighed”, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste punktum. En tilsvarende bestemmelse (undtagelse) er ikke indeholdt i kundgørelsen, og bestemmelsen er således ny.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse, jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 2. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende efter bekendtgørelsens § 5, stk. 1 (med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske snarest muligt efter indbringelsen), jf. også kundgørelsens § 6.

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom.

Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge. Jeg har i det følgende taget udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen til politistationen.

I 1 tilfælde skete der som tidligere nævnt undersøgelse af den pågældende på sygehuset inden indbringelsen til politistationen. I det tilfælde hvor forsiden af detentionsrapporten mangler, fremgår tidspunktet for indbringelsen til politistationen ikke, men det fremgår af en bemærkning på effektlisten ud for angivelse af tidspunktet for tilkald af læge, at lægen var på stationen ved indbringelsen. Tidspunktet for tilkald af læge er det samme som tidspunktet for anholdelsen af den pågældende som fandt sted ved en havnefest i Hou. Ud fra denne angivelse er lægetilkald således sket før indbringelsen. Også i 3 andre tilfælde der vedrører de 3 anbringelser som fandt sted den 14. august 2005, er lægetilkald sket før indbringelsen. 2 af de 3 personer blev indbragt

med 10 minutters mellemrum, hvilket var henholdsvis 3 og 13 minutter efter tilkald af læge til dem begge. I det sidste af de 3 tilfælde skete lægetilkald 3 minutter før indbringelsen.

I de øvrige 5 tilfælde er tilkald af læge sket efter indbringelsen til politistationen. For nogle af disse tilfældes vedkommende kan det forhold at der ikke skete tilkald af læge før indbringelsen eventuelt henføres til den nye bestemmelse. (Indbringelse til politistationen skete i disse tilfælde mellem 5 og 45 minutter efter anholdelsen).

Jeg beder politimesteren om nærmere oplysninger om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge efter bekendtgørelsens § 5, stk. 1.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, der, som allerede nævnt, har til hensigt at tidspunktet for lægetilkald – i de fleste tilfælde – bliver fremrykket.

I intet tilfælde er tilkald af læge sket senere end 10 minutter efter indbringelsen.

2.4.2. Tidspunktet for lægetilsyn

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske undersøgelse ved læge. Men som nævnt under pkt. 2.4.1. har bekendtgørelsens § 5, stk. 1, om tilkald af læge til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er, som det også er nævnt under pkt. 2.4.1. at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om

der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min opfattelse ikke er snarest muligt. Min udtalelse herom er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse der ikke havde en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6 (og bekendtgørelsens § 5, stk. 1) der har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

I 1 tilfælde fandt lægetilsyn som tidligere nævnt sted før indbringelsen. I alle de øvrige tilfælde, bortset fra det tilfælde hvor s. 1 af detentionsrapporten mangler, fremgår tidspunktet for lægetilsynet som tidligere nævnt af detentionsrapporten. Tidspunktet fremgår tillige af de vedlagte lægeerklæringer. Tidspunkterne er ikke i alle tilfælde sammenfaldende i detentionsrapporten og lægeerklæringen. I det følgende har jeg lagt tidsangivelserne i detentionsrapporten til grund.

I alle tilfælde er der forløbet mindre end en time fra tilkald af læge til lægetilsynet, og i alle tilfælde er der ligeledes forløbet mindre end en time fra indbringelsen til lægetilsynet.

Jeg har ingen bemærkninger til tidspunktet for lægetilsyn i sagerne – som bekræfter det under inspektionen oplyste om at ordningen med lægetilsyn med de detentionsanbragte fungerer fint.

2.5. Oplysninger fra Kriminalregisteret

Efter kundgørelsens § 13, stk. 2, skal den vagthavende inden der foretages visitation (og foreløbig anbringelse i detentionen), indhente oplysninger om den frihedsberøvede i Kriminalregisteret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. § 19. Oplysningerne skal udskrives og opbevares sammen med detentionsrapporten i overensstemmelse med reglerne i § 22, stk. 3 (i minimum 2 år).

I det tilfælde hvor s. 1 af detentionsrapporten mangler, er det ikke muligt ud fra rapporten at se om der er indhentet oplysninger om den tilbageholdte i Kriminalregisteret. Det fremgår imidlertid

af effektlisten at der er sket opdatering hvilket jeg går ud fra sigter til indhentelse af oplysninger fra Kriminalregistret. Kun i 1 af de øvrige tilfælde er der sket afkrydsning i rubrikken til angivelse af at der er vedlagt en udskrift, men en sådan udskrift er ikke vedlagt. I de øvrige tilfælde hvor der er vedlagt en effektliste, er det ikke afkrydset om der er sket opdatering.

Det er beklageligt at der i næsten alle sagerne enten ikke er indhentet oplysninger i Kriminalregisteret i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 2, eller ikke er gjort notat herom og vedlagt en udskrift. Jeg henviser i den forbindelse også til Rigspolicehøvedens indskærpelse i rundskrivelsen af 15. januar 2003. Jeg går dog ud fra at den manglende afkrydsning og vedlæggelse af udskrift ikke er udtryk for at der ikke er indhentet oplysninger i Kriminalregisteret, men at der i alle tilfælde indhentes – og således også i de konkrete tilfælde er indhentet – sådanne oplysninger.

På denne baggrund foretager jeg mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om hvorvidt der er indhentet oplysninger i Kriminalregisteret, men jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe notatpligten og pligten til at vedlægge udskrifterne, jf. kundgørelsens § 22, stk. 1 og 3.

2.6. Fremstilling og visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1, skal den frihedsberøvede ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende. Den vagthavende indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS, jf. kundgørelsens § 8.

2.6.1. Fremstilling

I det tilfælde hvor s. 1 af detentionsrapporten mangler, er ingen angivelse af tidspunktet for fremstilling for vagthavende, men i alle de øvrige rapporter er tidspunktet for fremstilling for vagthavende angivet. Fremstilling for vagthavende er i 3 af disse tilfælde angivet til at være sket 1-2 minutter før indbringelsen, men jeg går ud fra at der er tale om unøjagtig udfyldelse af rapporten. I alle de øvrige tilfælde bortset fra 1, er fremstilling sket samtidig med indbringelsen, og i det sidste tilfælde fem minutter efter indbringelsen.

Jeg lægger til grund at fremstilling for vagthavende også i det ene tilfælde hvor tidspunktet herfor ikke fremgår, er sket i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 6, stk. 1.

2.6.2. Visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionsanbringelsen, og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den frihedsberøvede.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 2, skal den frihedsberøvede ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den tilbageholdte.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den tilbageholdte, jf. § 10, stk. 3 (kundtgørelsens § 13, stk. 4, som er angivet i rapporten). Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 2. Den tilbageholdte skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. § 15, indtil visitation som beskrevet i § 10, stk. 3, 1. pkt. har fundet sted.

Efter bestemmelsen i § 10, stk. 4, skal politiet påse at effekter der fratages den frihedsberøvede, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre frihedsberøvede. Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten.

I 5 tilfælde er det i detentionsrapporten angivet hvem der visiterede den frihedsberøvede. Det er i 4 af tilfældene sket ved angivelse af initialer og i det sidste ved angivelse af efternavn. I det tilfælde hvor s. 1 af rapporten mangler, og i yderligere 1 tilfælde er det i den vedlagte effektliste ved angivelse af initialer anført hvem der visiterede den pågældende. I de tilfælde hvor det ikke

er anført hvem der visiterede den pågældende, fremgår det i øvrigt af rapporten og/eller effektlisten at der skete visitation. Der skete visitation i alle 10 tilfælde.

I sagen vedrørende inspektion den 24. oktober 2001 af detentionen i Slagelse har jeg taget til efterretning at det – uanset at det i kundgørelsens § 13, stk. 5, er anført at ”navnene” på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten – er tilstrækkeligt at anvende initialer, forudsat at det er muligt på en sikker måde, fx via POLSAS, at identificere den polititjenestemand som har de pågældende initialer.

I forbindelse med inspektionen af detentionen i Holbæk har Justitsministeriet i brev af 27. november 2003 anført følgende:

”For så vidt angår spørgsmålet om notering af navnet på den polititjenestemand, som for eksempel foretager visitation eller tilsyn ... kan det bekræftes, at det efter Justitsministeriets opfattelse ikke er hensigtsmæssigt alene at notere et fornavn, men at såvel fornavn som efternavn eller de initialer, som bruges som identifikation i forbindelse med politiets sagsstyringssystem, eller polititjenestemandens tjenestenummer bør anføres.”

Jeg har herefter ingen bemærkninger til at de pågældende polititjenestemænds identitet i de fleste tilfælde er angivet ved initialer. Jeg går herved ud fra at der er tale om de initialer som bruges som identifikation i forbindelse med politiets sagsstyringssystem (POLSAS). Hvis der anvendes navn bør såvel fornavn som efternavn, som anført i det citerede, angives.

I alle tilfælde på nær 2 er det afkrydset efter hvilken bestemmelse (kundgørelsens § 13, stk. 3 og/eller 4) der er sket visitation. Det ene af de 2 tilfælde er det tilfælde hvor s. 1 af rapporten mangler.

Jeg anser det ene tilfælde hvor der ikke er sket afkrydsning i detentionsrapporten for en enkeltstående fejl/forglemmelse med hensyn til afkrydsning.

I alle de tilfælde hvor der er sket afkrydsning, er der sket afkrydsning i begge rubrikker, dvs. at der er sket visitation efter både § 13, stk. 3 og 4, i kundgørelsen (bekendtgørelsens § 10, stk. 2 og 3). Der var alle tilfælde tale om detentionsanbringelse af mænd.

I 4 tilfælde mangler angivelse af tidspunktet for visitation i detentionsrapporten. I 3 af disse 4 tilfælde (og i det tilfælde hvor s. 1 af detentionsrapporten mangler) fremgår tidspunktet for visitationen dog af effektlisten. I det ene af disse tilfælde (det tilfælde hvor s. 1 af rapporten mangler) fremgår det ikke hvornår der skete foreløbig anbringelse, men i de 8 øvrige tilfælde fremgår det at visitation skete før (i et tilfælde samtidig med) den foreløbige anbringelse i detentionen.

I alle 10 tilfælde er der i enten selve rapporten eller effektlisten notat om at den frihedsberøvede er frataget effekter og/eller penge, og det fremgår hvilke effekter det drejer sig om.

I 4 tilfælde mangler i detentionsrapporten angivelse af hvem der udleverede effekterne til den tilbageholdte igen i forbindelse med løsladelsen. Der er i disse tilfælde heller ikke gjort notat i detentionsrapporten om hvem der løslod den pågældende, men det fremgår af effektlisterne i sagerne (som der ikke er henvist til i detentionsrapporten). Jeg går ud fra at udlevering af effekter normalt foretages af den person som forestår løsladelsen af den pågældende.

Som det fremgår ovenfor, mangler der i flere tilfælde notat om et eller flere forhold i detentionsrapportens rubrikker vedrørende visitation. Selv om disse forhold i vidt omfang kan udledes af rapporten eller fremgår af effektlisten, bør der (tillige) gøres notat herom i selve detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 22, stk. 1. Jeg går ud fra at politimesteren vil gøre det relevante personale bekendt med det jeg har anført.

Efter kundgørelsens § 22, stk. 2, skal en frihedsberøvet der er frataget effekter som skal udleveres til denne, anmodes om at kvittere herfor i detentionsrapporten. I blanket P152 er et felt til bemærkning såfremt den pågældende ikke ønsker at kvittere, som jeg går ud fra tager sigte på at årsagen til at den tilbageholdte ikke vil kvittere, så vidt muligt anføres.

Jeg har i forbindelse med tidligere tilsvarende inspektioner givet udtryk for at angivelse af vidner efter min opfattelse er velegnet som alternativ til en kvittering fra den frihedsberøvede (nu løsladte). For en ordens skyld bemærkes det at den polititjenestemand som står for løsladelsen og udlevering af effekter, dog ikke selv kan bevidne at han/hun har udleveret de fratagne effekter til den pågældende.

I 2 (3) tilfælde har den frihedsberøvede kvitteret med sin underskrift for modtagelsen af effekter på forsiden af detentionsblanketten. Parentesen sigter til en anbringelse den 13. august 2005 hvor der i feltet til bemærkninger såfremt den pågældende ikke ønsker at kvittere, er anført noget som jeg ikke kan læse, men som jeg går ud fra er en underskrift fra den pågældende. I yderligere 4 tilfælde har den tilbageholdte (nu løsladte) kvitteret for modtagelsen af effekter på effektlisten. I yderligere 1 tilfælde er det angivet at den frihedsberøvede ikke ønskede at kvittere, og i 1 andet tilfælde at der ikke var underskrift fordi den pågældende blev indbragt til sygehuset. Det fremgår af effektlisten i denne sag at effekterne fulgte med til skadestuen. I det sidste tilfælde er der ikke nogen kvittering og heller ingen angivelse af baggrunden herfor. I dette tilfælde er der ikke vedlagt en effektliste hvilket jeg må gå ud fra skyldes at en sådan ikke har været udfærdiget i dette tilfælde.

Da der er tale om et enkeltstående tilfælde hvor der ikke er notat om baggrunden for den manglende kvittering, foretager jeg mig ikke videre vedrørende dette punkt. Det bemærkes at jeg går ud fra at den pågældende har fået sine effekter retur.

Som det fremgår af det jeg har anført ovenfor, bør kvittering fra den pågældende om udlevering af effekter angives på detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 22, stk. 1.

2.7. Tilsyn

Efter § 13 i bekendtgørelsen har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer. Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Hvis den frihedsberøvede efter lægeundersøgelsen er tilset to gange ved fremmøde, og hvis den pågældende ikke skønnes at være i en tilstand der kræver at fremtidige

tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2, ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af Rigspolicehøveden til elektronisk overvågning. Selve detentionsanbringelsen udgør ikke et tilsyn i denne forbindelse. Tilsvarende gælder lægeundersøgelsen.

Som nævnt under pkt. 1, fremgår det af en kredsmeddelelse af 2. januar 2003 som jeg har modtaget forud for inspektionen, at overvågningsudstyret i detentionen i Skanderborg er godkendt af Rigspolicehøveden i 2002.

Tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den frihedsberøvedes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den frihedsberøvedes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde. Hvis der opstår mistanke om at den pågældende er så syg at det taler imod fortsat detentionsanbringelse, skal der straks tilkaldes læge eller ambulance (bekendtgørelsens § 14, stk. 4).

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. kundtgørelsens § 18, stk. 5. Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde (ved angivelse af E eller F, jf. angivelsen på detentionsrapporten (P152) ovenover tilsynsrunderne).

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den frihedsberøvede. Det er fx tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4. Ved et skærpet tilsyn forstås efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time. Efter omstændighederne kan et skærpet tilsyn indebære konstant overvågning.

Efter kundtgørelsens § 19, stk. 1, forstås ved et skærpet tilsyn et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end det tilsyn der er fastsat ved § 18.

På dette punkt er kundtgørelsens § 19, stk. 1, erstattet af den mere præcise bestemmelse i bekendtgørelsens § 15, stk. 2.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 3. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. kundgørelsens § 19, stk. 3. (Det skal angives ved et S, jf. angivelsen på detentionsrapporten (P152) ovenover tilsynsrubrikkerne).

Ved undersøgelse af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelserne om tilsyn med de detentionsanbragte, er det hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i tidspunktet for den foreløbige anbringelse, henholdsvis den endelige anbringelse i detentionen.

Indtil den tilbageholdte er undersøgt af en læge, er anbringelse i detentionen som tidligere nævnt foreløbig.

I alle 10 tilfælde blev der som tidligere nævnt foretaget en lægeundersøgelse af den tilbageholdte. I 1 tilfælde fandt lægeundersøgelsen sted på sygehuset inden anbringelsen i detentionen, og der var derfor ikke tale om en foreløbig anbringelse i dette tilfælde.

I et andet tilfælde hvor lægetilkald skete kl. 21.30, fandt lægetilsynet ifølge lægeerklæringen sted kl. 21.40. Tidspunktet for lægetilsynet er ikke angivet i selve detentionsrapporten, men det er heri angivet at der skete foreløbig anbringelse kl. 22.05 (og endelig anbringelse kl. 22.10). Det drejer sig om en anbringelse den 12. august 2005.

Jeg anmoder om oplysning om hvorvidt det angivne tidspunkt for foreløbig anbringelse er korrekt. I bekræftende fald beder jeg om oplysning om hvor den pågældende havde ophold efter indbringelsen (fremstillingen og visitationen) som fandt sted kl. 21.20, og indtil anbringelsen i detentionen kl. 22.05.

I det tilfælde hvor s. 1 af detentionsrapporten mangler, er der ikke oplysning om hvornår den pågældende blev indsat (henholdsvis foreløbigt og endeligt) i detentionen. Det fremgår af effektlisten at den pågældende blev anholdt kl. 02.10 i Hou, visiteret kl. 02.40 (hvilket jeg går ud

fra er sket efter indbringelsen til politistationen) og lægeundersøgt kl. 02.55. Det er i effektlisten anført at lægen var på stationen hvilket jeg forstår sådan at lægen var til stede da den tilbageholdte blev indbragt til politistationen. Det fremgår ikke om den tilbageholdte havde ophold i detentionen forud for lægeundersøgelsen, men under alle omstændigheder ses det kun at have været kortvarigt (højst 15 minutter).

I alle de øvrige tilfælde var den frihedsberøvede i en periode foreløbigt anbragt i detentionen.

2.7.1. Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)

Mens anbringelsen er foreløbig, skal der som tidligere nævnt føres et skærpet tilsyn med den anbragte, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 4. Ved et skærpet tilsyn forstås som nævnt efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time.

Det fremgår som nævnt af detentionsrapporterne at den frihedsberøvede i hvert fald i 7 tilfælde har været foreløbigt anbragt i detentionen. Tidspunktet for den foreløbige anbringelse er angivet i 8 tilfælde, men i det ene af disse tilfælde ligger dette tidspunkt som nævnt under pkt. 2.7. efter tidspunktet for lægeundersøgelsen i sagen.

Den foreløbige anbringelse (indtil lægeundersøgelsen) varede i 4 af de 7 tilfælde under 30 minutter. I de 3 øvrige tilfælde varede den foreløbige anbringelse mellem 32 og 35 minutter. Af tilsynsnotaterne i 2 af disse tilfælde (som begge fandt den 16. juli 2005 og på samme tidspunkt) fremgår det at der var tilsyn med de tilbageholdte under den foreløbige anbringelse der varede 32 minutter. Dette tilsyn fandt sted 17 minutter efter anbringelsen. Jeg ser herved bort fra det først noterede tilsyn som er angivet til at have fundet sted 7 minutter **før** anbringelsen; jeg går ud fra at der er tale om en unøjagtighed med hensyn til angivelsen af tidspunktet for "tilsyn", og at der ikke er tale om et egentligt tilsyn, men om selve anbringelsen i detentionen. I de øvrige tilfælde er første tilsyn efter anbringelsen lægetilsynet.

Det tilsyn der fandt sted under den foreløbige anbringelse i de 2 tilfælde er noteret som et elektronisk tilsyn.

Det er beklageligt at disse tilsyn ikke var skærpede tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 1 og 3. Da de foreløbige anbringelser bortset fra i 1 af de øvrige tilfælde har varet under 30 minutter, foretager jeg mig ikke mere i relation til spørgsmålet om tilsyn under den foreløbige anbringelse i disse tilfælde ud over at bemærke at jeg går ud fra at personalet er opmærksomt på at skærpet tilsyn som nævnt i bekendtgørelsens § 15, stk. 2, er tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time.

2.7.2. Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen

I et tilfælde (en anbringelse den 17. juli 2005) blev den tilbageholdte efter lægetilsynet kørt til hospitalet. Det er noteret i detentionsrapporten at der skete endelig anbringelse i detentionen 5 minutter efter at lægetilsynet fandt sted. Lægetilsyn fandt ifølge rapporten sted kl. 05.30 (05.35 ifølge lægeerklæringen), og endelig detentionsanbringelse er således noteret til kl. 05.35. I tilsynsnotaterne er et notat fra kl. 06.10 hvor følgende er anført: ”læge – indlæggelse besluttet”. Ambulance blev rekvireret et minut senere og ankom kl. 06.25. Jeg går ud fra at læge var til stede fra kl. 05.30/05.35 til kl. 06.10, og at der således reelt ikke var tale om endelig anbringelse i detentionen i dette tilfælde. Denne sag indgår derfor ikke i gennemgangen nedenfor.

I alle de øvrige tilfælde skete der endelig anbringelse i detentionen, og tilsynsskemaet på bagsiden er udfyldt i alle disse tilfælde.

2.7.2.1. Tidspunktet for det første tilsyn

Som nævnt ovenfor i afsnit 2.7. tæller tilsyn der er anført på tidspunktet for anbringelsen og på tidspunktet for lægetilsynet, ikke med som tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2.

Det første tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen blev i 6 af de 9 tilfælde ført inden for 30 minutter efter den endelige anbringelse i detentionen. I de øvrige tilfælde gik der henholdsvis 33 og 35 minutter.

2.7.2.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn

Tidspunktet for udtagelse af detentionen skal ikke angives i detentionsrapporten, men det skal tidspunktet for løsladelse. Tidspunktet for udtagelse af detentionen fremgår dog i 1 tilfælde i sidste tilsynsnotat hvor det er noteret at den pågældende nu var egnet til afhøring.

Jeg er opmærksom på at der fra det tidspunkt hvor den tilbageholdte udtages af detentionen, og til vedkommende løslades, medgår tid til udlevering af eventuelle inddragne effekter og penge mv., til eventuelt toiletbesøg mv., og til eventuel afhøring hvilket skal indgå ved vurdering af sidste tilsyn i forhold til løsladelsen.

I 1 tilfælde mangler som tidligere nævnt s. 1 af detentionsrapporten, men løsladelsestidspunktet fremgår i dette tilfælde af effektlisten i sagen. Løsladelsestidspunktet er ikke angivet i felterne hertil i 6 af de 8 øvrige tilfælde, men i 3 af disse tilfælde fremgår løsladelsestidspunktet af effektlisten. I yderligere 2 tilfælde fremgår det hvornår den pågældende fik udleveret effekter, hvilket jeg går ud fra er sket i forbindelse med løsladelsen. Jeg lægger derfor for disse tilfældes vedkommende til grund at løsladelse er sket på dette tidspunkt.

Om de manglende notater om løsladelsestidspunktet henviser jeg til pkt. 2.8.

I det tilfælde hvor det ikke fremgår hvornår der skete løsladelse, er det ikke muligt at se hvor lang tid der gik mellem sidste tilsyn og løsladelsen. I 3 tilfælde gik der højst 30 minutter fra det sidste tilsyn til løsladelsen.

I de øvrige 5 tilfælde gik der henholdsvis 1 time og 23 minutter, 1 time og 27 minutter, 2 timer og 20 minutter, 2 timer og 45 minutter og 4 timer og 10 minutter fra sidste noterede tilsyn til løsladelsen, i det tredje nævnte tilfælde til tidspunktet for udtagelsen af detentionen med henblik på afhøring. De 5 tilfælde drejer sig om den ene af anbringelserne den 14. august 2005 (D1), og anbringelser den 12. august 2005, den 11. august 2005 og begge anbringelserne den 16. juli 2005. I det ene tilfælde fremgår det som nævnt udtrykkeligt at den pågældende blev udtaget til afhøring.

For så vidt angår dette tilfælde (anbringelsen den 11. august 2005) er det beklageligt at der enten ikke er ført tilsyn med den pågældende i de 2 timer og 20 minutter som der gik fra sidst noterede tilsyn til udtagelsen, eller at der ikke er gjort notat herom.

For så vidt angår de øvrige 4 tilfælde beder jeg politimesteren om at oplyse hvornår de pågældende blev udtaget af detentionen. Hvis det er sket væsentligt senere end en halv time efter det sidst noterede tilsyn, beder jeg desuden om en udtalelse vedrørende tilsynet med de pågældende efter dette tidspunkt og frem til udtagelsen af detentionen.

2.7.2.3. Intervallet mellem tilsyn

I alle 9 tilfælde har der med få undtagelser været ført tilsyn med intervaller på højst en halv time. De få undtagelser vedrører to tilsyn som har fundet sted 45 minutter efter det tidligere tilsyn og ellers tilsyn på mellem 30 og 40 minutter. I flere tilfælde er der gået lidt mindre end 30 minutter mellem tilsyn.

Jeg har ingen bemærkninger til intervallerne mellem tilsynene.

2.7.2.4. Noteringen af hvem der har forestået tilsyn

Som anført ovenfor skal navnet på den polititjenestemand der har udført tilsynet, noteres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 18, stk. 5. Det er dog tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis man på en sikker måde, fx via POLSAS, kan identificere de pågældende polititjenestemænd, jf. pkt. 2.6.2.

I samtlige tilfælde er initialerne på den der har udført tilsynet, anført, i nogle tilfælde ved et gentagelsestegn.

2.7.2.5. Karakteren af de udførte tilsyn

De to første tilsyn efter lægeundersøgelsen skal som nævnt ifølge bekendtgørelsens § 14, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen. Dette gælder uanset om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde. Selve lægetilsynet kan ikke medregnes i de to tilsyn.

Det er i alle tilfælde angivet hvilken type tilsyn der var tale om (fremmøde eller elektronisk).

I intet tilfælde er de to første tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen sket ved fremmøde. I 6 tilfælde er det første tilsyn efter lægeundersøgelsen sket ved fremmøde, men det næste elektronisk.

Det er beklageligt at der i intet tilfælde blev ført tilsyn i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 14, stk. 2, hvorefter de to første tilsyn efter lægeundersøgelsen skal ske ved fremmøde. Jeg henstiller til politimesteren at indskærpe pligten til at foretage tilsyn ved fremmøde de første to gange efter lægeundersøgelsen og beder om underretning om hvad der sker i den anledning.

I 1 tilfælde er der alene bemærkninger ud for første notat i tilsynsrubrikkerne. I alle de øvrige tilfælde er der angivet bemærkninger i alle felter under tilsynsrubrikkerne, i flere tilfælde i form af et gentagelsestegn eller en streg der angiver at bemærkningen til tilsynet ovenfor også gælder dette tilsyn.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 6, kan der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb. Sådanne bestemmelser må dog ikke være lempeligere end kundgørelsens regler.

Forud for inspektionen modtog jeg som tidligere nævnt (bl.a.) en kredsmeddelelse af 2. januar 2003 om detentionsanbringelse af berusede personer. Denne kredsmeddelelse orienterer om (de vigtigste ændringer i) reglerne i kundgørelse II, nr. 55 af 27. juni 2001. Der er ikke særlige regler heri for detentionerne i Odder Politikreds. Jeg går ud fra at der ikke er fastsat sådanne særlige regler.

2.8. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 20 skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

I et tilfælde har jeg som tidligere nævnt kun modtaget s. 2 af detentionsrapporten. Løsladelsestidspunktet er som nævnt under pkt. 2.7.2.2. kun angivet i detentionsrapportens felter hertil i 2 af de 9 øvrige tilfælde, men fremgår dog i yderligere 1 tilfælde af tilsynsnotaterne i sagen (hvor det er angivet at den pågældende blev indlagt/løsladt). Løsladelsestidspunktet er i begge de tilfælde hvor det er angivet i felterne hertil, angivet med dato og klokkeslæt for løsladelsen. Som også tidligere nævnt fremgår løsladelsestidspunktet af effektlisten i 4 tilfælde, herunder det tilfælde hvor s. 1 af detentionsrapporten mangler, og i yderligere 2 tilfælde fremgår det af detentionsrapporten hvornår den pågældende fik udleveret effekter. Som tidligere nævnt går jeg ud fra at udlevering af effekter er sket i forbindelse med løsladelsen.

Jeg går ud fra at løsladelsestidspunktet i alle tilfælde er noteret i POLSAS.

Selv om løsladelsestidspunktet i nogle tilfælde fremgår andet sted af detentionsrapporten end i felterne hertil eller af effektlisten, bør dette tidspunkt tillige anføres i selve detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 22, stk. 1. Jeg går ud fra at politimesteren vil gøre det relevante personale bekendt med min opfattelse.

2.9. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 17 i bekendtgørelsen skal den frihedsberøvede efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholafvænnings- og -behandling.

Vejledning skal efter kundgørelsens § 21, stk. 1, ske ved udlevering af Rigspolicehøvedens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?” – eller en lokalt udarbejdet pjece/blanket der indeholder de nævnte oplysninger.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænnings- og -behandling.

Efter kundgørelsens § 21, stk. 2, skal det i detentionsrapporten anføres at pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1 ved udlevering af pjece/blanket. Den detentionsrapport som Rigspolitechefen har udfærdiget (P152), indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen af den pågældende.

I intet tilfælde er der notat om at den nævnte pjece (eller en lokal pjece) er udleveret til de pågældende ved løsladelsen.

Under inspektionen blev det som nævnt under pkt. 1 oplyst at pjecen ”Hvor går du hen, når du går ud?” ligger hos vagthavende og tilbydes de tilbageholdte ved løsladelsen. Jeg må på denne baggrund gå ud fra at den er udleveret eller tilbudt til de pågældende.

Det er beklageligt at der ikke er gjort notat om udlevering af denne pjece i noget tilfælde. Jeg henstiller til politimesteren at indskærpe notatpligten og beder om underretning om hvad der sker i den anledning. Hvis pjecen ikke udleveres, fx fordi den pågældende ikke ønsker at tage imod pjecen, bør det efter min opfattelse anføres i rapporten.

3. Opfølgning

Jeg beder om at politimesterens oplysninger mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

4. Underretning

Denne rapport sendes til Politimesteren i Odder, Justitsministeriet, Rigspolitechefen og Folketingets Retsudvalg.

